

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความมีคุณธรรม และมีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง ผลที่ได้รับจากการศึกษา คือมวลประสบการณ์และองค์ความรู้ ที่ช่วยส่งเสริมให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การศึกษาจึงมีส่วนช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของมนุษย์ ให้มีความเจริญทั้งทางด้าน วัตถุและจิตใจ ช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้พร้อมในการดำเนินชีวิต ในสังคมยุคปัจจุบัน ทุกคนจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ทำให้ผู้เรียน เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นผู้ มีจริยธรรมดี สร้างวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 ระบุไว้ว่า รัฐต้อง ดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรมโดยต้องพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนา การศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการ เปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2550 : 32-33)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายเร่งด่วนให้สถานศึกษา จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จนจบการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผล จากการศึกษาสภาพการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง และควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน คือ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเข้าใจพื้นฐานที่ตรงกัน รับทราบและตระหนักถึงความสำคัญและ บทบาทของตนเอง ที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนว ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ในด้านเทคนิคและกระบวนการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน รวมทั้งกระบวนการในการทำงานเป็นทีม ผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมให้ระบบดังกล่าวเกิดความเข้มแข็ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551)

ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดให้ ปีการศึกษา 2551-2552 เป็นปีนโยบายแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้โรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียน ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในปี การศึกษา 2551 โรงเรียนทุกแห่งมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และโรงเรียนที่เปิดสอนระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพัฒนาระบบได้มาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 โดยมีมาตรการสนับสนุนการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ทุกแห่ง โดยให้ความสำคัญกับโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอน ปลายอย่างครบวงจร และประเมินมาตรฐานของระบบเป็นรายโรงเรียนเพื่อพัฒนาต่อยอด ส่งเสริมให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาทำงานเป็นเครือข่ายกับสถาบันทางศาสนา ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณธรรม และแก้ปัญหาพฤติกรรมของครูและ บุคคลากรทางการศึกษา และนักเรียนตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปฏิรูป การเรียนรู้ให้โรงเรียนจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเร่งแก้ปัญหาสาเหตุ และ เพศศึกษาในโรงเรียน โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ปกครอง วัด และชุมชน ในการ ช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องมีความเชื่อเกี่ยวกับเด็กทุกคนว่า เด็ก ต้องการความรัก ความเข้าใจ การให้อภัยอยากเป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข เด็กต้องการ ศักยภาพที่จะเรียนและพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต แต่ต้องใช้ระยะเวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน ความสำเร็จของงานต้องอาศัย ความร่วมมือ ร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ ของบุคคลทุกคนที่มีส่วน เกี่ยวข้อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี ขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือ มีมาตรฐานคุณภาพการทำงานที่ตรวจสอบได้ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 5)

โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น จึงมักจะมีปัญหา ต่างๆ ที่เกิดกับนักเรียนทั้งด้านการเรียน พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาอื่นๆ เช่น นักเรียน ขาดเรียนบ่อย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมชู้สาว ติดสิ่งเสพติด การเลียนแบบจากสื่อ ในทางที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น และจากสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 3 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนบ้านวังโพธิ์ อำเภอโกสุมพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ทำให้พบประเด็นปัญหาที่ต้อง ได้รับการพัฒนา คือ มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ได้ระดับ คุณภาพต้องปรับปรุง โดยหากนำผลคะแนนการสอบ O-net มาเปรียบเทียบย้อนหลังระหว่างปี การศึกษา 2553 และ ปีการศึกษา 2552 พบว่า ภาพรวมมีผลสัมฤทธิ์ไม่มีการพัฒนาสูงขึ้น ส่วน ใหญ่อยู่ในระดับคุณภาพต้องปรับปรุง และต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ทำให้โรงเรียนไม่ได้ผลการ รับรองมาตรฐานคุณภาพ รวมถึงการรายงานผลการปฏิบัติราชการตามแผนการปฏิบัติราชการ Action Plan Report System (ARS) ปีงบประมาณ 2553 ตามตัวชี้วัดที่ 10.2 ร้อยละของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ออกกลางคันต้องลดลง พบว่า มีนักเรียนออกกลางคัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.78 แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนยังมีจุดอ่อนในการจัดการศึกษาที่

ต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะด้านคุณภาพผู้เรียนที่ต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ เช่น ด้านการเรียน ที่มีักจะพบปัญหาอยู่เสมอ อันมีสาเหตุมาจากพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน หลายคนมีพัฒนาการทางการเรียนช้า ไม่มีความพร้อมจึงทำให้ขาดความมั่นใจ ไม่อยากเรียน เพราะเรียนไม่ทันเพื่อนจึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การขาดเรียน ไม่สนใจเรียน หนีเรียนทำให้มีผลการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด ซึ่งมีนักเรียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มมีปัญหาที่จะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือและแก้ไขจากครูจำนวนทั้งหมด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวนทั้งหมด 98 คน ดังนั้นการพัฒนาคูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นสิ่งสมควรได้รับการส่งเสริมพัฒนา เพื่อนักเรียน จะได้รับการดูแลช่วยเหลือที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการ

ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัย จึงตระหนัก และเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเชื่อมั่นว่าการพัฒนาคูให้เข้าใจเกี่ยวกับงานด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ที่มีวัตถุประสงค์ที่ตรงกัน มีวิธีการทำงานที่เหมาะสม จริงใจ เอื้ออาทร มีจรรยาบรรณ ด้วยการจัดกิจกรรมตามกลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดไว้ จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ให้มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะ ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยได้ดำเนินการพัฒนาคูด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย กลยุทธ์และกิจกรรมพัฒนาคู 3 กิจกรรม ได้แก่ 1.การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2.การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางบวกของครูกับนักเรียน 3.การนิเทศ และคาดหวังว่าจะเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาคูเกี่ยวกับการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพของตนเอง มีทักษะในการดำเนินชีวิตในสังคมโดย คำนึงถึงความต้องการ ความพึงพอใจ และแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน อีกทั้งความสามารถ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และความพร้อมของร่างกาย จิตใจ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่รัฐบาล กำลังเร่งรัดให้เห็นผลอย่างจริงจัง และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มี คุณภาพมาตรฐาน จนเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของครูโรงเรียนบ้านวังโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. การพัฒนาคูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน บ้านวังโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีลักษณะการดำเนินงานอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2. เพื่อพัฒนาครูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาครูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาครูด้านงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ประกอบด้วย

1.1 ผู้วิจัย

1.2 ผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ ครูที่ไม่ใช่ครูที่ปรึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน

3 คน

1.3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 6 คน

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 วิทยากร จำนวน 1 คน

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านวังโพน ปีการศึกษา 2555 ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ดังนี้

2.2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน

2.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 คน

2.2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน

3. การพัฒนาครูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้

3.1 กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาครูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ

3.1.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ

3.1.2 การสื่อสารปฏิสัมพันธ์ทางบวกของครูกับนักเรียน

3.1.3 การนิเทศ

3.2 กรอบเนื้อหาในการพัฒนา ผู้วิจัยดำเนินการตามกรอบแนวคิดหลักในการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 องค์ประกอบ เพื่อพัฒนาครู ประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 35)

3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.2 การคัดกรองนักเรียน

3.2.3 การส่งเสริมนักเรียน

3.2.4 การป้องกันและแก้ปัญหา

3.2.5 การส่งต่อ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลยุทธ์เพิ่มเติมจากกรอบแนวคิดหลัก ด้านการป้องกัน และแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ วิธีการและทักษะ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนด้วยการใช้คำพูด การสื่อสารสนทนา ที่เป็นการเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียน

4. วิธีการพัฒนา

การพัฒนาครูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในครั้งนี้ ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และใช้ขั้นตอนในการแก้ปัญหา 4 ขั้นตอนตามหลักแนวคิดของ เดมมิ่ง (Deming cycle) ซึ่งประกอบด้วย

- 4.1 ขั้นการวางแผน (P : Plan)
- 4.2 ขั้นลงมือปฏิบัติ (D : Do)
- 4.3 ขั้นตรวจสอบผลงาน (C : Check)
- 4.4 ขั้นการปรับปรุงแก้ไข (A : Act)

5. ระยะเวลาดำเนินการ

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ผลและจัดทำการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการและวิธีการส่งเสริม สนับสนุนเพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. งานดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบ หรือกระบวนการที่มีขั้นตอนและหลักการ เพื่อที่จะช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์และมีเครื่องมือ วิธีการที่ชัดเจนในการทำงาน อีกทั้งต้องมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้ทำหน้าที่หลักในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 5 ขั้น ดังนี้

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง เป็นการรวบรวมและรับทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกลุ่มเพื่อส่งเสริม พัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การหนีเรียน ติดสิ่งเสพติด แต่งกายไม่เรียบร้อย เป็นต้น โดยจัดเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง ด้วยการจัดเพิ่มข้อมูลคัดกรองนักเรียน

2.3 การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนตามกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง โดยมีครูที่ปรึกษาคอยดูแลอย่างใกล้ชิด โดยการจัดกิจกรรมอบรมคุณธรรมในวันสุดสัปดาห์ กิจกรรมฝึกอาชีพกลุ่มย่อยตามความสนใจ

2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนในกลุ่มเสี่ยง เพื่อแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การขาดเรียน และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมกลุ่มตามความสนใจ

2.5 การส่งต่อ หมายถึง การดำเนินการส่งนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อให้คำปรึกษาและหาทางแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีความรู้และประสบการณ์ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. การพัฒนาครูด้านการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนและการส่งต่อนักเรียน รวมถึงการนิเทศเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในลักษณะที่ดีขึ้น

4. การสื่อสารปฏิสัมพันธ์ทางบวกของครูกับนักเรียน หมายถึง คุณภาพด้านการสื่อสารของครู ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์แบบสันติวิธีกับนักเรียนท่ามกลางตัวแปรและอุปสรรคต่างๆ ด้วยการพูดทางบวก เพื่อให้นักเรียนมีความสุข ความพึงพอใจ ทำให้จิตใจเบิกบาน มีกำลังใจ เกิดความเชื่อมั่น คิดและปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงาม รวมถึงเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนมีความเข้มแข็ง เป็นสิ่งช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมที่เป็นมิตรและช่วยลดความขัดแย้ง

5. การนิเทศติดตาม หมายถึง การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายและดำเนินการปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่าจะบรรลุผลตามที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจ ในการดูแลให้กิจกรรมด้านการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดการองค์การ การขึ้นนำในสิ่งที่ถูกต้อง ให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ตลอดจนทันเวลาและสถานที่ที่ต้องการ ซึ่งทำก่อนปฏิบัติงานและหลังการปฏิบัติงาน

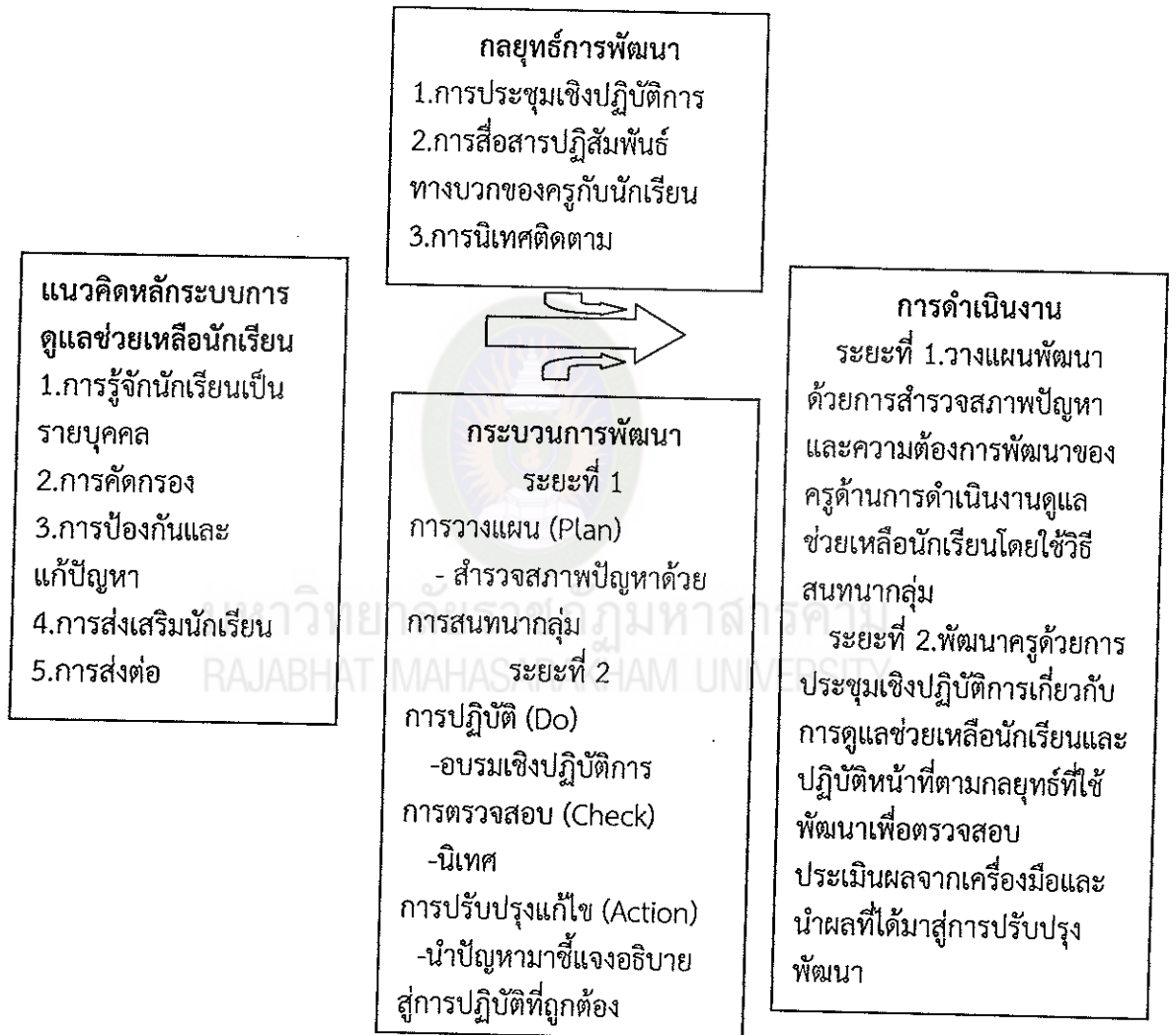
6. การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติการอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ วิเคราะห์ วิจัยผลผลการปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผล การปฏิบัติการดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขได้จริง หรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูโรงเรียนบ้านวังโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากยิ่งขึ้น และสามารถดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. โรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีการดำเนินงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างถูกต้องเป็นระบบ
3. นักเรียนโรงเรียนบ้านวังโพน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ได้รับการดูแลช่วยเหลือ ตามกรอบแนวคิดหลักของงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย